

OBSAH

PŘEDMLUVA / 7

I. VEŘEJNÝ ROZUM: FILOZOFOVÁNÍ V DIFERENCI VŮČI PRAVDĚ A VĚROHODNOSTI

1. *HOMO RHETORICUS*: ZÁKLADNÍ MYŠLENKY FUNDAMENTÁLNĚRÉTORICKÉ ANTROPOLOGIE / 15

Způsobilost k nalézání / 18 Způsobilost k uspořádání / 21

Způsobilost k formování / 22 Paměťová způsobilost / 25

Způsobilost k přednesu / 26

2. PŘÍTOMNOST RÉTORIKY VE FILOZOFII / 30

Rétorická metakritika filozofických textově zachycených
promluv / 33 Performativní rozpornost filozofického

odmítání rétoriky / 36 Heideggerovo *Bytí a čas* –
zavržení veřejné sféry jakožto místa „řečí“ / 40

Ryleův *Pojem psychična* – „anonymní“ schvalování
rétoriky ve filozofii / 49 Vyjasnění rétoriky jakožto
imanentního filozofického momentu / 53

3. FILOZOFICKÁ PRAXE VE VEŘEJNÉ SFÉŘE POLITIKY / 56

K situaci filozofie v žitém světě politiky / 59 Veřejná
sféra politiky: rozdíl mezi pravdou a věrohodností / 60

Idealismus jakožto filozofie rétorické difference / 62

II. ANTIKA

1. PARMENIDOVA NAUKOVÁ BÁSEŇ: KRIZE POLIS A VZLET METAFYZIKY / 73

Rozchod filozofie se světem běžného života / 73
Věrohodnost následuje pravdu / 77 Psychagogie
Parmenidovy naukové básně / 80 Parmenidés jako
filozofický a politický učitel / 82 Metafyzika v rétorické
diferenci / 85

2. NEODOLATELNÁ MOC RÉTORIČNA: GORGIOVA CHVÁLA HELENY / 89

Sofistika jako pokus o imanentní ovládnutí žitého světa
politiky / 90 Veřejná promluva jako výhradní sídlo pravdy
mezi lidmi / 95 Řečnictví jakožto výkon a čin / 98 Pathos
a politické společenství / 102

3. ZTROSKOTÁNÍ SVAZKU MEZI POLITICKOU MOCÍ A FILOZOFIÍ: PLATÓNŮV *SEDMÝ LIST* / 107

Politická rétorika *Sedmého listu* / 108 Narativní
legitimizace politické revoluce / 112 Dialektické
zprostředkování filozofické eunomie / 115 Ztroskotavší
přemlouvání tyrana / 117

4. *ORATOR PERFECTUS*: CICERONOVO A QUINTILIANOVO POJETÍ ŘEČNICKÉ KULTURY JAKO CENTRA ŽITÉHO SVĚTA STÁTU A POLITIKY / 124

Ciceronovo pojednání *O řečníku*: schopnost rozumné
promluvy jakožto pramen kultury / 125 Oddělení
filozofie a rétoriky jako úchylnka kulturního vývoje / 128
Quintilianovy *Základy rétoriky*: veřejný rozum jako
spojení filozofické, morální a rétorické kompetence / 131
Vzdělávání na základě přirozené dispozice / 133 Chvála,
souboj o vítězství a herecká simulace / 136

III. NĚMECKÝ IDEALISMUS

1. IRONIE A ABSOLUTNÍ LIBERALITA:

SCHLEGELOVY FRAGMENTY Z *ATHENEA* / 151

Nesmiřitelná ne-identita nekonečné ironie / 154

Pluralismus osobnosti / 159 Riziko sebezrušení „veřejného rozumu“ v nekonečném ironickém regresu / 163

2. SCHELLINGOVA PŘIROZENÁ OBNOVA VEŘEJNÉHO ŽIVOTA / 167

Mytologie svobody v *Idejích k filozofii přírody* / 169

Vznik rozumu vstřícného k přírodě jakožto svobodný výkon ducha / 173 Rétorické zajištění dějinného počátku filozofie přírody / 178 Mlčenlivá výmluvnost přírody:

Schellingova *Řeč o vztahu výtvarných umění*

k přírodě / 182 „Nadvláda krásy“: charakteristické umění jako etická mocnost / 185 Politická estetika: kulturní pluralismus národů / 196

3. FILOZOFIE NA POMEZÍ DEMAGOGIE: FICHTOVY ŘEČI K NĚMECKÉMU NÁRODU / 200

Historický národ jakožto produkt původní jazykové činnosti / 202 Dosažení politického sebeurčení v médiu národního jazyka / 209 Polemika a národní

polarizace / 214 Charisma a pathos / 217 Ambivalence Fichtova působení jakožto politického učitele / 222

4. „VELKÝ STYL“ – „VELKÁ POLITIKA“. ÚPADEK VEŘEJNÉHO ROZUMU V NIETZSCHOVĚ „VÝŘEČNOSTI MOCI“ / 229

„Velká politika“: boj o „vládu nad Zemí“ / 230 Klasický

„velký styl“ / 235 Dekadentní „velký styl“ / 239

Nietzschův aforistický difúzní styl jakožto dekadentní forma „výřečnosti moci“ / 243 Postmetafyzický konec „rétorické diference“ / 249

SLOVO ZÁVĚREM / 253

DOSLOV – Martin Pokorný / 257

VÝBĚROVÁ BIBLIOGRAFIE / 263

REJSTŘÍKY / 267